

5/11/18. Του Soeren Kern.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υποστηρίζει τον νόμο της Σαρίας περί βλασφημίας!

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) απεφάνθη ότι η κριτική κατά του Μωάμεθ, ιδρυτή του Ισλάμ, αποτελεί υποκίνηση του μίσους και ως εκ τούτου δεν θα προστατεύεται στα πλαίσια της ελευθερίας του λόγου

Μετάφραση του πρωτότυπου κειμένου: **European Human Rights Court Backs Sharia Blasphemy Law**

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων - το οποίο έχει δικαιοδοσία σε 47 ευρωπαϊκές χώρες και του οποίου οι αποφάσεις δεσμεύουν νομικά και τα 28 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης - έχει νομιμοποιήσει αποτελεσματικά έναν ισλαμικό κώδικα περί βλασφημίας για την «διατήρηση της θρησκευτικής ειρήνης» στην Ευρώπη.

Η απόφαση καθιερώνει αποτελεσματικά ένα επικίνδυνο νομικό προηγούμενο, το οποίο εξουσιοδοτεί τα ευρωπαϊκά κράτη να περιορίσουν το δικαίωμα της ελευθερίας του λόγου, εάν μια τέτοια ομιλία θεωρείται προσβλητική για τους μουσουλμάνους και επομένως αποτελεί απειλή για τη θρησκευτική ειρήνη.

«Με άλλα λόγια, το δικαίωμά μου να μιλάω ελεύθερα είναι λιγότερο σημαντικό από την προστασία των θρησκευτικών συναισθημάτων των άλλων». - Elisabeth Sabaditsch-Wolff.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) απεφάνθη ότι η κριτική κατά του Μωάμεθ, ιδρυτή του Ισλάμ, αποτελεί υποκίνηση του μίσους και ως εκ τούτου δεν θα προστατεύεται στα πλαίσια της ελευθερίας του λόγου.

Με την πρωτοφανή του απόφαση, το δικαστήριο με έδρα το Στρασβούργο- το οποίο έχει δικαιοδοσία σε 47 ευρωπαϊκές χώρες και του οποίου οι αποφάσεις δεσμεύουν νομικά και τα 28 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης - έχει νομιμοποιήσει αποτελεσματικά έναν ισλαμικό κώδικα περί βλασφημίας για την «διατήρηση της θρησκευτικής ειρήνης» στην Ευρώπη.

Η υπόθεση αφορά την Elisabeth Sabaditsch-Wolff, μια γυναίκα από την Αυστρία που καταδικάστηκε το 2011 για «υποτίμηση θρησκευτικών πεποιθήσεων» μετά από μια σειρά διαλέξεων σχετικά με τους κινδύνους του φονταμενταλιστικού Ισλάμ.

Τα νομικά προβλήματα της Sabaditsch-Wolff ξεκίνησαν τον Νοέμβριο του 2009, όταν παρουσίασε τριμερές σεμινάριο για το Ισλάμ στο Ινστιτούτο Ελευθερίας Εκπαίδευσης, μια πολιτική ακαδημία που συνδέεται με το Κόμμα Ελευθερίας της Αυστρίας - το οποίο σήμερα αποτελεί μέρος της αυστριακής κυβέρνησης. Το News, ένα εβδομαδιαίο περιοδικό που τάσσεται αριστερά, έβαλε έναν δημοσιογράφο στο ακροατήριο για να καταγράψει κρυφά τις διαλέξεις. Οι δικηγόροι για τη δημοσίευση παρέδωσαν στη συνέχεια τα αντίγραφα στο γραφείο του εισαγγελέα της Βιέννης ως απόδειξη μίσους εναντίον του Ισλάμ, σύμφωνα με το άρθρο 283 του Αυστριακού Ποινικού Κώδικα (Strafgesetzbuch, StGB).

Η προσβλητική ομιλία αφορά ένα σχόλιο της Sabaditsch-Wolff ότι ο Μωάμεθ ήταν παιδόφιλος επειδή παντρεύτηκε τη σύζυγό του Αϊσά όταν ήταν μόλις έξι ή επτά χρονών. Τα ακριβή της λόγια ήταν: **«Ένας 56χρονος και ένα παιδί έξι ετών; Τι είναι αυτό, αν όχι παιδεραστία»;**

Πράγματι, τα περισσότερα χαντίθ (συλλογές παραδόσεων που περιλαμβάνουν τα λόγια και τις πράξεις του Μωάμεθ) επιβεβαιώνουν πως η Αϊσά δεν είχε μπει καν στην εφηβεία όταν παντρεύτηκε τον Μωάμεθ και **ήταν μόλις 9 χρονών όταν ολοκλήρωσαν τον γάμο τους**. Οι πράξεις του Μωάμεθ θα ήταν σήμερα παράνομες στην Αυστρία, επομένως τα σχόλια της Sabaditsch-Wolff βασίζονται στην πραγματικότητα, αν όχι πολιτικά σωστά.

Οι επίσημες κατηγορίες εναντίον της Sabaditsch-Wolff κατατέθηκαν τον Σεπτέμβριο του 2010 και η δίκη της, ενώπιον δικαστή και χωρίς ενόρκους, άρχισε τον Νοέμβριο. Στις 15 Φεβρουαρίου του 2011, η Sabaditsch-Wolff καταδικάστηκε για «υποτίμηση θρησκευτικών πεποιθήσεων μιας νομίμως αναγνωρισμένης θρησκείας,», σύμφωνα με το άρθρο 188 του Αυστριακού Ποινικού Κώδικα.

Ο δικαστής εκλογίκευσε την σεξουαλική επαφή του Μωάμεθ με την 9χρονη Αϊσά λέγοντας πως δεν μπορούσε να θεωρηθεί παιδοφιλία διότι συνέχισε τον γάμο του με την Αϊσά μέχρι τον θάνατό του. Σύμφωνα με αυτή τη σκέψη, ο Μωάμεθ δεν είχε αποκλειστική επιθυμία για ανήλικα κορίτσια· του άρεσαν και μεγαλύτερα κορίτσια καθώς η Αϊσά ήταν 18 χρονών όταν εκείνος πέθανε.

Ο δικαστής επέβαλε στη Sabaditsch-Wolff πρόστιμο ύψους 480 ευρώ (550 δολάρια) ή εναλλακτική ποινή φυλάκισης 60 ημερών. Επιπλέον, υποχρεώθηκε να καταβάλει τα έξοδα της δίκης.

Η Sabaditsch-Wolff άσκησε έφεση ενώπιον του Επαρχιακού Εφετείου στη Βιέννη (Oberlandesgericht Wien), αλλά η προσφυγή απορρίφθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2011. Η αίτηση για νέα δίκη απορρίφθηκε από το αυστριακό Ανώτατο Δικαστήριο στις 11 Δεκεμβρίου 2013.

Στη συνέχεια, η Sabaditsch-Wolff κατέθεσε την υπόθεσή της στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, υπερεθνικό δικαστήριο που συγκροτήθηκε από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Το δικαστήριο εξετάζει υποθέσεις που αφορούν παραβιάσεις των αστικών και πολιτικών δικαιωμάτων που ορίζονται στη Σύμβαση.

Βασιζόμενη στο άρθρο 10 (Ελευθερία της έκφρασης) της Σύμβασης, η Sabaditsch-Wolff παραπονέθηκε ότι τα αυστριακά δικαστήρια δεν εξέτασαν την ουσία των δηλώσεών της υπό το πρίσμα του δικαιώματός της για ελευθερία της έκφρασης.

Εάν το είχαν κάνει, υποστήριξε, δεν θα τις χαρακτήριζαν ως απλή υποκειμενική κριτική αλλά ως κρίσιμη κριτική βασισμένη σε γεγονότα. Επιπλέον, η κριτική της για το Ισλάμ έγινε στο πλαίσιο μιας αντικειμενικής και ζωντανής συζήτησης που οδήγησε σε μια δημόσια συζήτηση και δεν είχε ως στόχο τη δυσφήμιση του Μωάμεθ. Η Sabaditsch-Wolff υποστήριξε επίσης ότι οι θρησκευτικές ομάδες έπρεπε να ανεχθούν ακόμη και σοβαρές επικρίσεις.

Το ΕΔΑΔ απεφάνθη ότι τα κράτη θα δύναται να περιορίσουν τα δικαιώματα ελευθερίας λόγου που κατοχυρώνονται στο άρθρο 10 της Σύμβασης, εάν ο λόγος αυτός «ήταν πιθανό να προκαλέσει θρησκευτική μισαλλοδοξία» και «ενδέχεται να διαταράξει τη θρησκευτική ειρήνη στη χώρα τους.» Το δικαστήριο πρόσθεσε:

«Το Δικαστήριο παρατήρησε ότι τα εθνικά δικαστήρια εξηγούσαν διεξοδικά γιατί θεώρησαν ότι οι δηλώσεις της αιτούσας κρίθηκαν ικανές να προκαλέσουν δικαιολογημένη αγανάκτηση· συγκεκριμένα, δεν είχαν γίνει με αντικειμενικό τρόπο ώστε να συμβάλλουν σε μια συζήτηση δημόσιου ενδιαφέροντος (πχ. παιδικοί γάμοι), αλλά μπορούσαν να εκληφθούν μόνο με στόχο να καταδείξουν ότι ο Μωάμεθ δεν ήταν άξιος λατρείας. Συμφώνησε με τα εθνικά δικαστήρια ότι η κ. S. πρέπει να γνώριζε ότι οι δηλώσεις της βασίζονταν εν μέρει σε αναληθή γεγονότα και μπορούσαν να προκαλέσουν αγανάκτηση σε άλλους. Τα εθνικά δικαστήρια διαπίστωσαν ότι η κ. S. είχε προσωπικά χαρακτηρίσει τον Μωάμεθ ως παιδόφιλο ενώ δεν ενημέρωσε το ακροατήριό της για το ιστορικό υπόβαθρο, το οποίο συνεπώς δεν επέτρεψε να διεξαχθεί σοβαρή συζήτηση επί του θέματος. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο δεν θεώρησε σκόπιμο να απομακρυνθεί από το χαρακτηρισμό που έκαναν τα εθνικά δικαστήρια για τις επίμαχες δηλώσεις ως κριτική, ο οποίος βασίστηκε σε μια λεπτομερή ανάλυση των δηλώσεων που έγιναν.

«Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι στην προκειμένη περίπτωση τα εθνικά δικαστήρια εξισορρόπησαν προσεκτικά το δικαίωμα της αιτούσας όσον αφορά την ελευθερία της έκφρασης με τα δικαιώματα άλλων για τη προστασία των θρησκευτικών τους συναισθημάτων και για την διατήρηση της θρησκευτικής ειρήνης στην αυστριακή κοινωνία.

«Το Δικαστήριο έκρινε περαιτέρω ότι ακόμη και σε μια ζωντανή συζήτηση δεν ήταν συμβατό με το άρθρο 10 της Σύμβασης να συμπεριληφθούν ενοχοποιητικές δηλώσεις στη συμπλήρωση μιας άλλως αποδεκτής έκφρασης γνώμης και να καταστούν αποδεκτές οι δηλώσεις αυτές που υπερβαίνουν τα επιτρεπόμενα όρια της ελευθερίας της έκφρασης.

«Τέλος, δεδομένου ότι η κ. S. υποχρεούταν να καταβάλει ήπιο πρόστιμο και το πρόστιμο ήταν χαμηλότερο από το θεσμοθετημένο εύρος της ποινής, η ποινική κύρωση δεν θα μπορούσε να θεωρηθεί ως δυσανάλογη.

«Υπό τις συνθήκες αυτές και δεδομένου ότι η κ. S. έκανε διάφορες ενοχοποιητικές δηλώσεις, το Δικαστήριο έκρινε ότι τα αυστριακά δικαστήρια δεν υπερέβησαν το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεώς τους στη συγκεκριμένη περίπτωση, όταν καταδίκασαν την κυρία S. για δυσφήμιση θρησκευτικών δογμάτων. Συνολικά, δεν υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 10».

Η απόφαση καθιερώνει αποτελεσματικά ένα επικίνδυνο νομικό προηγούμενο, το οποίο εξουσιοδοτεί τα ευρωπαϊκά κράτη να περιορίσουν το δικαίωμα στην ελευθερία του λόγου, εάν ο λόγος θεωρείται προσβλητικός για τους μουσουλμάνους και έτσι αποτελεί απειλή για τη θρησκευτική ειρήνη.

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων θα είναι ευπρόσδεκτη από τον Οργανισμό Ισλαμικής Διάσκεψης, μια ομάδα 57 μουσουλμανικών χωρών που έχει μακρά πείσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να επιβάλει όρια στην ελευθερία του λόγου όταν πρόκειται για κριτική στο Ισλάμ.

Ο Οργανισμός Ισλαμικής Διάσκεψης πιέζει τις δυτικές δημοκρατίες να εφαρμόσουν την Απόφαση 16/18 του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, η οποία καλεί όλες τις χώρες να καταπολεμήσουν τη «μισαλλοδοξία, τα αρνητικά στερεότυπα και τον στιγματισμό όσον αφορά... θρησκεία και πεποιθήσεις».

Η Απόφαση 16/18, που εγκρίθηκε στην έδρα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών στη Γενεύη στις 24 Μαρτίου 2011, θεωρείται ευρέως ως ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός στις προσπάθειες του Οργανισμού Ισλαμικής Διάσκεψης για την προώθηση της διεθνούς νόμιμης αντίληψης για τη δυσφήμιση του Ισλάμ.

Ο πρώην Γενικός Γραμματέας του Οργανισμού Ισλαμικής Διάσκεψης, κ. Εκμελεντίν Ισάνογλου, εξέφρασε την ικανοποίησή του για την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, για την οποία είπε πως «δείχνει ότι η έλλειψη σεβασμού, οι προσβολές και οι απεχθείς εχθρότητες δεν έχουν καμία σχέση με την ελευθερία της έκφρασης ή τα ανθρώπινα δικαιώματα». Επίσης πρόσθεσε:

«Ο αγώνας κατά της ισλαμοφοβίας και οι απόψεις που εκφράζουμε εδώ και χρόνια έχουν υιοθετηθεί και διακηρυχθεί από το ΕΔΑΔ. Η απόφαση αυτή είναι ευχάριστη από όλες τις απόψεις».

Σε δήλωση της, η Sabaditsch-Wolff επέκρινε την απόφαση, αλλά εξέφρασε την ελπίδα ότι οι ευρωπαίοι πολίτες θα ξυπνήσουν για τις επικείμενες απειλές κατά του ελεύθερου λόγου:

«Την Πέμπτη 25 Οκτωβρίου, το ΕΔΑΔ αποφάνθηκε ότι η καταδίκη μου από ένα αυστριακό δικαστήριο για τη συζήτηση σχετικά με τον γάμο του Προφήτη Μωάμεθ και ενός εξάχρονου κοριτσιού, την Αϊσά, δεν παραβιάζει τα δικαιώματα μου της ελευθερίας του λόγου.

«Δεν είχα την τιμή να μου ανακοινωθεί αυτή η απόφαση. Όπως πολλοί άλλοι, έπρεπε να το διαβάσω στα μέσα ενημέρωσης.

«Το ΕΔΑΔ κατέληξε πως δεν υπήρξε παραβίαση του Άρθρου 10 (ελευθερία της έκφρασης) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και πως το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης πρέπει να εξισορροπείται με βάση τα δικαιώματα άλλων για τη προστασία των θρησκευτικών τους συναισθημάτων και εξυπηρέτησε το νόμιμο στόχο της διατήρησης της θρησκευτικής ειρήνης στην Αυστρία.

«Με άλλα λόγια, το δικαίωμά μου να μιλάω ελεύθερα είναι λιγότερο σημαντικό από την προστασία των θρησκευτικών συναισθημάτων των άλλων.

«Αυτό θα πρέπει να ανησυχήσει τους συμπολίτες μου σε όλη την ήπειρο. Πρέπει να προβληματιστούμε όλοι με το γεγονός ότι τα δικαιώματα των μουσουλμάνων στην Ευρώπη που ΔΕΝ πρέπει να προσβάλλονται είναι πιο σημαντικά από τα δικά μου δικαιώματα, ως μια Ευρωπαϊά Χριστιανή γυναίκα, να μιλώ ελεύθερα.

«Είμαι περήφανη που εγώ έθεσα πρώτη αυτόν τον προβληματισμό.

«Είμαι επίσης αισιόδοξη. Από τότε που έκανα τα σεμινάρια μου στην Αυστρία το 2009, έχουμε φτάσει πολύ μακριά.

«Δέκα χρόνια πριν, ο τύπος με χαρακτήρισε 'μπερδεμένη κινδυνολόγο' και με σύγκριναν με τον Οσάμα Μπιν Λάντεν. Τώρα, το Ισλάμ συζητιέται σε κάθε τομέα της ζωής και οι άνθρωποι συνειδητοποιούν τη πραγματικότητα μιας κουλτούρας που είναι τόσο αντίθετη προς τη δική μας.

«Η πολιτισμική και πολιτική απειλή που θέτει το Ισλάμ στις δυτικές κοινωνίες αναγνωρίζεται πλέον και συζητιέται ευρέως. Είναι δίκαιο να πούμε ότι η ευρωπαϊκή κοινωνία, καθώς και η πολιτική σφαίρα, διανύουν έναν διαφωτισμό, καθώς είναι πιο ξύπνιες από ποτέ στην ανάγκη να υπερασπιστούμε τη δική μας ιουδαιο-χριστιανική κουλτούρα.

«Πιστεύω ότι τα σεμινάρια μου το 2009 και η επακόλουθη δουλειά συνέβαλαν να ωθήσουμε προς τα πίσω μια ισλαμική κουλτούρα, η οποία είναι τόσο αντίθετη με τη δική μας. Και σημειώνουμε με ενδιαφέρον ότι μόνο μία φράση από 12 ώρες σεμιναρίων για το Ισλάμ αποτέλεσε αξιόποινη πράξη. Υποθέτω πως το υπόλοιπο περιεχόμενο έχει εγκριθεί από τους Αρχηγούς- Ιδρυτές μας.

«Είναι προφανές ότι η δημόσια εκπαίδευση και λόγος όσον αφορά το Ισλάμ μπορούν να έχουν μια θεμελιώδη και εκτεταμένη επίδραση, ακόμη και αν οι κρατικές ή υπερεθνικές μας αρχές προσπαθούν να καταπνίξουν ή να την σιωπήσουν, για να καταπραΰνουν έναν πολιτισμό τόσο ξένο για τα δικά μας δεδομένα.

«Αυτός ο αγώνας συνεχίζεται. Η φωνή μου δεν μπορεί και δεν πρόκειται να σωπάσει».

Ο Soeren Kern είναι Ανώτερος Συνεργάτης στο Ινστιτούτο Gatestone που εδρεύει στη Νέα Υόρκη.

gatestoneinstitute.org/

Εκτυπώσιμο: <https://www.imdleo.gr/diaf/2018/EDAD-Sharia.pdf>